

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

9 mei 2006

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van de dames Tinne Rombouts, Joke Schauvliege en Sabine Poleyn
en de heren Kris Van Dijck, Herman Schueremans en Joris Vandenbroucke –**

betreffende het voortbestaan van kampplaatsen

VERSLAG

**namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door de heer Johan Verstreken**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Dany Vandenbossche.

Vaste leden:

de heren Erik Arckens, Johan Deckmyn, Werner Marginet, mevrouw Marie-Rose Morel, de heer Jurgen Verstrepen;

de heren Carl Decaluwe, Stefaan De Clerck, Steven Vanackere, Johan Verstreken;

de heer Jean-Marie Dedecker, mevrouw Margriet Hermans, de heer Herman Schueremans;

de heer Bart Caron, mevrouw Els Robeyns, de heer Dany Vandenbossche.

Plaatsvervangers:

de dames Hilde De Lobel, Marijke Dillen, de heren Pieter Huybrechts, Freddy Van Gaever, Frans Wymeersch;

de dames Vera Jans, Sabine Poleyn, Tinne Rombouts, de heer Johan Sauwens;

mevrouw Patricia Ceysens, de heren Marnic De Meulemeester, Sven Gatz;

mevrouw Michèle Hostekint, de heren Jan Roegiers, André Van Nieuwkerke.

Toegevoegde leden:

de heer Jos Stassen;

de heer Kris Van Dijck.

Zie:

634 (2005-2006)

- Nr. 1: Voorstel van resolutie
- Nr. 2: Advies namens de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
- Nr. 3: Advies namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed

INHOUD

	Blz.
1. Toelichting van het voorstel van resolutie	4
2. Algemene bespreking.....	6
3. Stemming.....	7

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media behandelde op 23 februari en 27 april 2006 het voorstel van resolutie betreffende het voortbestaan van kampplaatsen.

Op 23 februari 2006 werd het voorstel van resolutie toegelicht door de indieners, en werd door de commissie besloten om advies te vragen aan de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme, en aan de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed.

Nadat de adviezen door de betrokken commissies waren verstrekt, werd het voorstel van resolutie op 27 april 2006 in de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media besproken en gestemd.

1. Toelichting van het voorstel van resolutie

Mevrouw *Tinne Rombouts* stelt dat het voorstel van resolutie tot stand is gekomen op basis van verschillende gesprekken, adviezen en signalen vanuit de jeugdsector. Hieruit is gebleken dat het dramatisch gesteld is met het aanbod van kampplaatsen.

Het aantal verblijven en terreinen die zich lenen voor échte kampplaatsen neemt systematisch af. Dit staat haaks op het stijgend aantal leden in de verschillende jeugdbewegingen. Het is dan ook niet verwonderlijk dat de jeugdbewegingen reeds kampplaatsen hebben vastliggen voor de eerstkomende twee, drie tot vier jaar.

Naast het feit dat het aantal kampplaatsen daalt, slinkt volgens mevrouw Rombouts ook systematisch de diversiteit van de kampplaatsen. Elke kampplaats zou zijn charme moeten kunnen behouden. Wanneer elke kampplaats midden op het dorpsplein gelegen is, mist de jeugd immers een groot deel van de wereld. Op kamp gaan is immers toch een beetje wereldverkenning en is dus toch meer dan een verblijf in de buurt van een dorpsplein.

De bedreigingen worden veroorzaakt door onder andere: de rechtsonzekerheid omwille van het ruimtelijke ordening-verhaal, waardoor trouwens verschillende kampplaatsen hun subsidie dreigen te verliezen. Een ander aspect is de extra regelgeving inzake de

verwachtingen voor een kampplaats. Voornamelijk dan in het kader van milieu- en natuurbehoud. Ten slotte is er ook de concurrentie met meer economische interessante verblijfsrecreatie.

De vraag die aan de Vlaamse Regering wordt gesteld, bestaat dan ook uit meerdere luiken. Een eerste heeft betrekking op de ruimtelijke ordening. In het algemeen is de jeugdsector betrokken bij de ruimtelijke planning in zowel de gemeente, provincie als op Vlaams niveau. Er dient dan ook rekening te worden gehouden met hun vragen en noden bij het opstellen van de structuurplannen en het uittekenen van de verblijfsrecreatieve zones. Tevens is het de taak van de minister om de gemeente er op te wijzen dat voor de bestaande vergunde zonevrije kampplaatsen zo snel mogelijk een oplossing moet worden gevonden. Dit kan door regularisatie via een sectoraal BPA.

Een tweede luik betreft de inventarisatie van de ingewikkelde regelgeving rond kampplaatsen. Bij het opmaken van het voorstel van resolutie stonden de indieners versteld van welke regelgeving allemaal van toepassing is op kampplaatsen, en in hoeveel verschillende decreten zij dit moesten opzoeken. Daarbij komen nog de vele verplichtingen die aan een eigenaar of een organisator van een kampplaats worden opgelegd. Er wordt dan ook gevraagd om een inventaris te maken van alle regelgeving die rond kampplaatsen bestaat, te kijken welke impact deze heeft en dit alles vervolgens te centraliseren en te vereenvoudigen in functie van de kamporganisator en van de potentiële kampeigenaar.

Daarnaast worden specifieke acties gevraagd, met daaraan gekoppelde budgettaire middelen, om het aantal en de diversiteit van de kampplaatsen te verzekeren

Tot slot wordt aangedrongen om een rondetafel te organiseren met alle betrokken sectoren.

Mevrouw Rombouts besluit dat het voorstel van resolutie wordt voorgelegd aan de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media, aangezien kampplaatsen een belangrijk onderdeel is van het jeugdbeleid. Het voorstel van resolutie heeft echter raakvlakken met verschillende andere sectoren, zoals ruimtelijke ordening en toerisme. Zij stelt dan ook voor om bij andere commissies een advies in te winnen.

De heer *Joris Vandenbroucke* wijst erop dat het zomerkamp voor een jeugdbeweging zonder twijfel

een van de hoogtepunten is van hun activiteiten. Het is dan ook bijzonder spijtig dat deze activiteit onder druk komt te staan. De oorzaken werden reeds door mevrouw Rombouts opgesomd. De kern van het voorstel van resolutie is op korte termijn een oplossing voor deze problemen te vinden. Op lange termijn is het echter nog belangrijker om een totaalvisie rond de kampplaatsen te ontwikkelen, om tot een globale en stabiele oplossing te komen. Het organiseren van een rondetafelconferentie met alle bevoegde instanties is in dit kader zeer belangrijk.

De heer *Kris Van Dijk* vindt de problemen rond de kampplaatsen symptomatisch voor onze tijd. Een activiteit die reeds tientallen jaren als normaal wordt beschouwd, en de ziel uitmaakt van de jeugdbewegingen, wordt door een overreglementering van verschillende sectoren plots erg bemoeilijkt, en soms zelfs onmogelijk gemaakt. Vroeger kon elke jeugdbeweging vrij zijn gang gaan, en waren er praktisch geen regels die van bovenaf werden opgelegd. Het kiezen van de locatie, het organiseren van het kamp, de hygiëne, sanitaire installaties en dergelijke werden aan de vrije inspiratie en de ervaring van de leiding overgelaten. In de huidige omstandigheden is dit ondenkbaar. Omdat uit diverse sectoren allerhande regels worden opgelegd, kan men door de bomen het bos haast niet meer zien. Er is dringend nood aan een overzicht van nog bestaande kampplaatsen. Daarbij moet ook in kaart worden gebracht met welke moeilijkheden deze worstelen. Spreker hoopt dat het op kamp gaan midden in de natuur niet afglijdt naar een georganiseerd jeugdhotel, waardoor elke vorm van natuurbeleving en creatief omgaan met de omgeving onmogelijk wordt gemaakt.

De heer Van Dijk meent dat op lokaal vlak het besef moet groeien dat deze problematiek ter harte moet worden genomen. Sensibilisering rond dit thema wordt echter bemoeilijkt omdat een kampplaats niet zozeer door de lokale, maar vaak door externe jeugdbewegingen wordt gebruikt. Als elke gemeente over een kampplaats zou beschikken, is het probleem echter onmiddellijk opgelost. Spreker kijkt dan ook uit naar de reacties die vanuit de verschillende deeldomeinen op dit voorstel van resolutie zullen worden gegeven.

De heer *Herman Schueremans* sluit zich aan bij de vorige sprekers, en wijst erop dat heel wat eigenaars van kampplaatsen in rechtsonzekerheid verkeren omdat hun kampeerplaatsen in zonevreemd gebied liggen, en derhalve dreigen hun erkenning en subsidies te mislopen op basis van de in het decreet van

18 juli 2003 vooropgestelde voorschriften en normen. Op basis van de cijfers van 2005 blijken maar liefst 45% van de jeugdverblijfcentra, jeugdlokalen en kampplaatsen zonevreemd te zijn. Het gaat dus duidelijk niet om enkele geïsoleerde gevallen.

Nochtans is volgens de heer Schueremans de oplossing hiertoe reeds sinds 1998 voorhanden, vermits met de omzendbrief van 22 september 1998 betreffende het bijzonder plan van aanleg voor zonevreemde terreinen en gebouwen voor sport, recreatie- en jeugdactiviteiten (RO 98/05) werd voorzien in de mogelijkheid om hier planologisch een mouw aan te passen. Gemeenten kunnen op basis hiervan immers de desbetreffende gebouwen en gronden regulariseren aan de hand van een sectoraal BPA. Op basis van de cijfers die in 2005 door minister Dirk Van Mechelen werden verstrekt, bleken er evenwel slechts 40 dergelijke BPA's in toepassing van de omzendbrief RO 98/05 te zijn goedgekeurd. In zeven gemeenten werd een dergelijk BPA door de gemeenteraad definitief vastgesteld en ter beslissing overgemaakt, en in 41 andere gemeenten was men met de opmaak van een dergelijk BPA gestart.

Het valt volgens de heer Schueremans te vrezen dat hier ook andere motieven in het spel zijn. Zo is het niet ondenkbaar dat gemeentebesturen liever investeren in jeugdinfrastructuur voor de eigen lokale jeugd, liever dan – al dan niet onder druk van omwonenden die kampeersers beschouwen als lawaaierig, een verstoring van rust en orde en een bedreiging voor de natuur – een oplossing te bieden voor dit probleem. Bijgevolg is het goed dat de Vlaamse Regering aan gemeenten en provincies nogmaals een signaal zou geven, ook al is dit slechts een oplossing op korte termijn die er voor zorgt dat er ten minste geen kampeerplaatsen verdwijnen.

Gelet op het succes van jeugdbewegingen en als gevolg hiervan de steeds toenemende vraag naar een groter aanbod van degelijke jeugdkampeerplaatsen, zijn op langere termijn evenwel meer drastische en ingrijpende, fundamentele en omvattende maatregelen noodzakelijk. De heer Schueremans verwijst naar minister Bert Anciaux die in zijn nota 'Op kamp gaan' stelt dat het jeugdbeleid terzake een integrale benadering behoeft. Hij kondigde hiertoe overleg aan met de andere beleidsvelden, maar hoe dan ook werden er in het Vlaams Jeugdbeleidsplan geen concrete oplossingen aangereikt.

Het aspect ruimtelijk ordening mag volgens de heer Schueremans zeker niet worden onderschat. Wat

betreft de opmaak van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen 2020 (RSV 2020), een nieuwe versie van het RSV met als planhorizon 2020, kondigde minister Dirk Van Mechelen blijkbaar aan dat hij reeds het initiatief heeft genomen om de jeugdsector te betrekken bij de opmaak. Een aantal mensen die in die sector actief zijn, zijn bijzonder goed op de hoogte van de ruimtelijke planning en hij beschouwt dit als een win-winsituatie. In het bijzonder zou het 'Platform Groene Ruimte' van het Steunpunt Jeugd op de hoogte gehouden worden van de voortgang van de processen in de verschillende buitengebiedregio's. De minister gaf reeds aan de jeugd veeleer als een medegebruiker en als een partner in het planningsproces te beschouwen.

Spreker verwijst verder naar minister Van Mechelen die in een antwoord op een vraag om uitleg van mevrouw Joke Schauvliege over jeugdverblijven en jeugdkampeerterreinen, verklaarde dat het heel belangrijk is dat de provincies de coördinerende rol op zich nemen (*Hand. VI. Parl. 2004-05, nr. C274*). Dat is logisch in het licht van de subsidiariteit. West-Vlaanderen en Limburg zijn heel actief op dit vlak, want die provincies zien in het toerisme ook een economische opportuniteit. Ook de provincie Antwerpen werkt hieraan. Desalniettemin is het nuttig om ook de bestendige deputaties een signaal te geven waarin hun bijzondere aandacht voor de kwestie gevraagd wordt.

Het essentiële probleem is voor de heer Schueremans evenwel dat de ruimtebalans met betrekking tot recreatie zo goed als uitgeput is. In het kader van het RSV 2020 moet onderzocht worden welke ruimte kan gereserveerd worden. Volgens minister Van Mechelen moet daarbij geen minimum of maximum bepaald worden, maar daarentegen gezorgd worden voor voldoende ruimte voor de aanleg van dergelijke terreinen.

Hoe dit concreet dient te verlopen, is volgens de heer Schueremans maar de vraag, temeer er zich langs aanbodzijde ook een probleem stelt. Bij toerisme en recreatie is het immers een nuchtere vaststelling dat er meer aandacht wordt besteed aan zaken die meer opbrengen. Op het platteland zal men bijvoorbeeld een gastenkamer voor een gezin verkiezen boven een kampplaats voor de jeugd, want daaraan valt minder te verdienen. Op die manier komt het toerisme door jeugdbewegingen en -verenigingen echt in het gedrang.

De heer Schueremans merkt op dat de problematiek inzake kampplaatsen gelijkenissen vertoont met deze

over festivalplaatsen. Veel festivals worden immers georganiseerd door jeugdbewegingen en jeugdclubs. Zijn idee om beide problemen samen aan te pakken werd echter niet door iedereen gevolgd.

Mevrouw *Joke Schauvliege* sluit zich aan bij de tussenkomenst van mevrouw Rombouts. Inzake de problematiek van de festivalplaatsen wijst zij erop dat tijdens deze legislatuur reeds een wijziging werd aangebracht aan het decreet op de ruimtelijke ordening, om het recreatief medegebruik tijdelijk mogelijk te maken. Hierdoor kunnen festivals in bijvoorbeeld agrarisch gebied worden georganiseerd, wat voordien onmogelijk was.

De heer *Dany Vandenbossche* stelt als commissievoorzitter voor om advies te vragen aan de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme, en aan de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed. Na dit advies zal de bespreking in de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media worden voortgezet.

2. Algemene bespreking

Mevrouw *Tinne Rombouts* verwijst naar de positieve adviezen van de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme, en van de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed (*Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nrs. 634/2-3*). Hier en daar werden enkele nuances aangebracht, maar de teneur van de adviezen was toch wel positief. Spreker hoopt dan ook dat het voorstel van resolutie in de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media zal worden aangenomen.

De heer *Joris Vandenbroucke* sluit zich hierbij aan. Hij merkt op dat diverse sprekers in de adviserende commissies gewezen hebben op de belangrijke verantwoordelijkheid van de lokale overheid, om deze kampplaatsen conform de reglementaire bepalingen in te richten. Er werd ook op gewezen dat deze problematiek vrij dringend is, omdat een aantal kampplaatsen nog steeds wacht op een erkenning die uiteraard enkel kan worden gegeven als ze voldoen aan de terzake geldende voorschriften. Hij hoopt samen met mevrouw Rombouts dat het voorstel van resolutie positief zal worden onthaald door de commissie.

Mevrouw *Tinne Rombouts* merkt wel op dat in de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme werd gewezen op de mogelijke impact van het nog op te stellen logiesdecreet, en hoe de inhoud van het voorliggende voorstel van resolutie zich zal verhouden tot dit op stapel staande kaderdecreet. Spreker sluit niet uit dat de problematiek van de kampplaatsen in dit decreet wordt opgenomen, maar wijst anderzijds toch op de specificiteit ervan, omdat ze niet behoren tot de harde economische sector waarbinnen toerisme vaak wordt gesitueerd. Deze problematiek kan besproken worden op de rondetafel met alle betrokken sectoren, waar in het voorstel van resolutie trouwens wordt op aangedrongen. Indien de kampplaatsen in het kaderdecreet worden opgenomen, moet immers meteen worden aangegeven op welke wijze gewaakt wordt over de specificiteit ervan.

3. Stemming

Het voorstel van resolutie betreffende het voortbestaan van kampplaatsen wordt aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

De verslaggever,

De voorzitter,

Johan
VERSTREKEN

Dany
VANDENBOSSCHE
